

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Τὴν 15 τοῦ μεσοῦντος, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐτελέσθησαν ἐν Πετρουπόλει οἱ γάμοι τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἡμῶν μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Μεγαλού Δουκὸς Κωνσταντίνου Ὀλγας, τῆς πρὸ μηνῶν μνηστευθείσης αὐτῷ, ὡς προαγηγεῖλαμεν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 1 τοῦ παρελθόντος Μαΐου. Περὶ δὲ τὰ τέλη τοῦ παρόντος ἡ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες θέλουσι πατήσει τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

—ΦΙΛΟ

ΛΣΤΕΙΑ ΔΙΠΛΟΤΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ.

(Συγέχεια. Ήδε φυλλάδιον 419.)

5) Παραγγελία.¹⁾

Νὰ σοῦ πῶνα παραμύθι
Τὸ κουκλὶ καὶ τὸ ρεβύθι,
Ποῦ μαλώναν οἱ Ἐβραῖοι
Γιά να ψάρι γιά να χέλυ
Γιά να κόκκινο τζεμπέρι.
Ντάρα²⁾ δὼ, οντάρα³⁾ κεῖ
Ντάρα πάνω⁴⁾ τὴ μηλιά.
Κόψε μῆλο δροσερὸ,
Δόμι⁵⁾ καὶ ἐμέναι τὸ μισό.
Νὰ τὸ πάου τοῦ χρυσικοῦ,
Νὰ μοῦ φτιάσῃ δαχτυλίδι,
δαχτυλίδι πετρωτὸ,
Πετρωτὸ, καμαρωτὸ
Νάχ⁶⁾ ἀνώγειχ καὶ κατώγειχ,
Κ' ἔκατὸ πανεύθυντικα
Ν' ἀνεβαίνω⁷⁾ τὸ τῶνα⁸⁾ τὰλλο
Νὰ βαρώ τὴ καμπανίτοι,
Νὰ μαζεύουντ⁹⁾ ἡ κοπέλαις
Τοῦ παπᾶ¹⁰⁾ η θυγατέρες.

—ο—

6) Τὸ ἀλληλένδετον.¹¹⁾

Κικίκου κικιρίκου!
—Φώτισε κουμπάρα.

—Πᾶμς γιὰ ξύλα;
—Ποῦ εἰν¹²⁾ τὰ ξύλα;
—Εἶναι¹³⁾ στὴ φωτιά;
—Ποῦ εἰν¹⁴⁾ ἡ φωτιά;
—Τὴν ἔσθισε τὸ νερό.
—Ποῦ εἰν¹⁵⁾ τὸ νερό;
—Τό πιανε τὰ βότδα.
—Ποῦ εἰν¹⁶⁾ τὰ βότδα;
—Εἶναι¹⁷⁾ στὸ δενδρό.
—Ποῦ εἰν¹⁸⁾ τὸ δενδρό;
—Τῶκοψ¹⁹⁾ δ παπᾶς.
—Ποῦ εἰν²⁰⁾ δ παπᾶς;
—Ἀπέθανε!

—ο—

7) Ἡ παγίς.

Κάτου²¹⁾ τὸ νερὸ τὸ αὐλάκι
Είχα²²⁾ να περιβολάκι,
Κ' είχα μέσα κερασίτσες
Καὶ πεντέξη λεῖμονίτσες.
Μὰ τὸ μάθαν τὰ κοράσια
Καὶ μοῦ κλέθνη τὰ κεράσια.
Μάστησά²³⁾ να δοκανάκι
Πιάνω μιᾶς τὸ ποδαράκι...:

—ο—

8) Ἄκριτόμυθος.

Σ τὸ στενὸ²⁴⁾ τὸ δεμοσιά
Ἄπαντησα μιὰ κοπελιά
Καὶ νερὸ τῆς γύρεψε
Καὶ νερὸ δὲν μούδοσε.
Μ' ἀπ'²⁵⁾ τὴ καλοσύνη τῆς
Μούδωκε τὰ χεῖλη τῆς.
—Πιέ νερὸ νὰ δροσισθῆς
Καὶ κανενοῦ γὰ μὴ τὸ πᾶς.
· Μὰ τρέχοντα καὶ γλίγορα
Γὼ²⁶⁾ τὸ βουνὸ ἀνέβηκε
Καὶ κεῖ τὸ ἐπαινεύτικα.

—ο—

9) Ἀφροντισία.

Νύσταζες; Πέσε κοιμήσου
Μὴ σκοτίζεις τὸ κορμί σου,
Κ' δσω θέλεις κουκουλώσου
Μὴ σκοτίζεις τὸ μυαλό σου.

¹⁾ Τοιοῦτον ποιημάτιον, ίδιοτρόπου φαντασίας γένυντα ιδημοσιεύταινεν ἐν τῷ 413 φυλ. τῆς Ηπειρώς.

²⁾ Άντάρα, ταραχή.

³⁾ Πολλὴ τοιεῦτα φυμάτια φατεῖσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τὸ ἀλληλένδετον τῶν δύτιον σημαίνοντα εἴρηνται: παρὰ τῷ λαϊ τῆς Ελλάδος. Δύο, καθ' δύον οὖθα, ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ηπειρῷ (ΙΔ'. σ. 453) καὶ ἦν ἡν Χρυσαλλίδι [Γ'. σ. 451].